Fragmentarium

dam/ aut nobilem dicere auſus ſit. Neceſſe eſt enim
aut immortalibus non eſſe nobilitatem/ aut illos omnium
fore nobiliſſimos: quorum ingenii uires: induſtrie
et omnium optimarum artium diſcipline non modo preter ce
teros floruere: ſed pene uſque ad diuinitatem perduxe
runt. Nec tibi licet contradicere corneli/ qui ma
ioribus tuis ex his uirtutibus par nunquam nobilitatis
dediſti. Non itaque contrahitur/ ex genere nobilitatis.
uerum ex inſerta animi uirtute: ut nunquam nobiles fuiſſent
apellati quorum hortus tam humilis tam tenuis
compatus eſt ſicut nunc contradicere poſſumus. Multi
enim clariſſimis uiris geniti adeo flagicioſe ac tur
piter uixerunt: ut eos non illuſtres: uerum obſcuri
ſſimos uocare meritum ſit. Refferram primum ſordi
da maiorum reliquias ſcipioni affricani filios/
non ne paternam probitatem ignauia ſua ſcipauit?
qui anthiocho Rege turpiſſime captus: ſupplex
aduinctis manibus piratarum rogauit ſpem. hic
enim a populo romano non quod ſuo/ ſed beneficio cicerei qui patris
ſcriba fuerat: preturam aliquando impetraſſe adeo propin
quorum ſuorum fauorem habuerit: ut nichil nunquam
dolencius audierint. Et enim uererentur aliquo
flagicio dignitatem: preturam labefectare/ et corneliorum
familiam polueret: nunquam aliud ius dicere/
aut pretoriam ſellam in publico ponere paſſi ſunt.
Tantam in eo ſciebant impudenciam/ atque ſecordiam.
p. et tuus beſtia ſcipio: cui numidia contra iu
gurtam conſulatum ageret: eo quod res ad herbalem
et hyempſalem regis quondam micipſe filios
amiciſſimos in contemptum ſenatus inique trucidauerat.
ſic egregie exercitum duxit: ut nunquam copie nostre
miſerius/ aut flagicioſius uixerunt. Deinde
conſul ipſe iugurtha pecunia corruptus. pacem
cum eo ſtediſſimam fecit: quam illico ſenatus re

BIBLIOTHEQUE IMPERIALE MAN.

License: public_domain – Paris, Bibliothèque nationale de France, Latin 11411, 86r – Bonacursus de Montemagno, De nobilitate (https://fragmentarium.ms/view/page/F-3kka/3381/35763)